

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 24547-02-14

תיק חיצוני:

בפני כב' השופט ישעיהו שנלר, סג"נ- אב"ד, השופט ד"ר קובי ורדי, סג"נ, השופט חגי ברנר

מערערת

פלונית

ע"י ב"כ עו"ד ענבל הראל

נגד

משיב

פלוני
בעצמו

פסק דין

1

2

3

השופט חגי ברנר:

4

מבוא

1. ערעור על פסק דינו של בית המשפט לענייני משפחה במחוז תל אביב (כב' סג"נ השופט נפתלי שילה) מיום 2.1.2014 (תמ"ש 8652-10-13), במסגרתו נקבעו הסדרי ראייה חדשים בין מ', בתם המשותפת של המערערת והמשיב (להלן: "הקטינה"), לבין המשיב.

2. המערערת והמשיב נישאו זו לזה לזו ביום 27.12.2006. הקטינה נולדה ביום 2.5.2009. המערערת והמשיב התגרשו לפי הסכם גירושין מיום 9.7.2012 (להלן: "ההסכם"). באותה עת הם התגוררו באור יהודה.

3. ההסכם אושר על ידי בית המשפט ביום 9.7.2012 ובמסגרתו נקבעו הסדרי ראייה לגבי הקטינה.

4. בס' 18 להסכם נקבע:

"מוסכם וידוע כי האם מתכננת לעבור להתגורר בעיר חיפה ו/או בסביבתה בעוד כשנה (ובכל מקרה לא לפני 1.7.13). במידה והאם תעבור להתגורר בעיר חיפה ו/או בסביבתה אזי ישונו הסדרי הראיה בתיאום ובהסכמה בין ההורים."

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 24547-02-14

תיק חיצוני:

- 1 5. לאחר מעברן של האם והקטינה לחיפה, ונוכח העובדה שהצדדים לא הגיעו להסכמות ביחס
2 לשינוי הסדרי הראייה במתכונת החדשה הנדרשת, הגיש המשיב תביעה לשינוי הסדרי
3 הראייה.

4 פסק דינו של בית המשפט קמא

- 5 6. בית המשפט קמא קבע כי מששונה מקום המגורים של הקטינה, תום הלב והצדק מחייבים
6 כי המערערת תשתתף בנטל ההסעות שהן פועל יוצא של מקום המגורים החדש. על מנת
7 לאזן בין זכותה של האם לזמן פנוי מחד, לבין זכותו של האב להתפרנס כך שלא יאלץ לבזבז
8 שעות רבות בדרכים, ולנוכח פערי ההשתכרות בין שני בני הזוג, קבע בית המשפט קמא כי
9 המערערת תביא את הקטינה מחיפה לתחנת הרכבת בהרצליה פעם בשבוע, ואחת לשבועיים
10 פעמיים בשבוע, קרי, שלוש פעמים בשבועיים, כאשר המשיב יישא במלוא הוצאות הנסיעה
11 הן של הקטינה והן של המערערת.

- 12 עוד נקבע כי בסופי שבוע וחגים בהם הקטינה נמצאת עימו, המשיב הוא שייקח את הקטינה
13 מחיפה.

- 14 מכאן הערעור.

- 15 7. בהתאם להחלטה מיום 14.7.2014, הצדדים סיכמו את טענותיהם בכתב.

16 טיעוני המערערת

- 17 8. המערערת טוענת כי פסק דינו של בית המשפט קמא פוגע אנושות בשגרת חייה כאשר היא
18 נדרשת לבלות את מעט הזמן הפנוי שיש לה בדרכים. הטלת נטל ההסעות על המשיב כך
19 שייגיע לקחת את הקטינה מחיפה גם באמצע השבוע תאפשר למערערת זמן פנוי לעיסוקיה.

- 20 9. המערערת טוענת כי הנטל שהוטל עליה בפסק דינו של בית המשפט קמא, חריג ביחס
21 למקרים דומים אשר נדונו בפסיקה.

- 22 10. עוד טוענת המערערת, כי קביעתו של בית המשפט קמא אינה נותנת ביטוי לפערי
23 ההשתכרות המשמעותיים בין הצדדים ולעובדה שההסכם אושר כמכלול של תניות, ואין
24 לשנות תניה אחת מבלי לבחון את יתר הוראות ההסכם. לדבריה, ההסכם כלל התייחסות
25 לאפשרות של מעבר הקטינה לעיר חיפה והוסכם כי במקרה כזה הסדרי הראייה הם שישונו
26 ולא נטל ההסעות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 24547-02-14

תיק חיצוני:

- 1 11. המערערת מוסיפה וטוענת כי דמי המזונות שנקבעו, התייחסו לעובדה שהמשיב יהיה
- 2 אחראי להסעות לאחר מעברן של המערערת והקטינה להתגורר בחיפה, ומסיבה זו הם
- 3 הועמדו על סך חודשי של 2,000 ש"ח בלבד.
- 4 12. לפיכך עותרת המערערת לבטל את חיובה להסיע את הקטינה להרצליה ומבקשת שייקבע כי
- 5 המשיב או מי מטעמו יהיה אחראי להביא את הקטינה מחיפה. לחלופין, היא מציעה
- 6 להרחיב את הסדרי הראייה בסופי שבוע וחגים על חשבון מפגשים באמצע השבוע, או לקבוע
- 7 כי המערערת תהיה מחויבת להסיע את הקטינה עד לתחנת בנימינה / תחנת אוניברסיטת תל
- 8 אביב, כך שתוכל להגיע ברכבת ישירה, אחת לשבוע או שבועיים.

טיעוני המשיב

- 9
- 10 13. המשיב טוען כי בית המשפט קמא ערך הבחנה בין ביצוע הנסיעות בפועל לבין עלותן, בכל
- 11 האמור לנשיאה בנטל הנסיעות. בהתאם לכך נפסק כי המשיב יישא במלוא עלות הנסיעות
- 12 של המערערת והקטינה, וכל שהוטל על המערערת הוא להשתתף בשליש בלבד מנטל
- 13 ההסעות (נטל פיזי ולא כלכלי). מדובר בחלוקה סבירה, שאף מיטיבה עם המערערת על
- 14 חשבוננו של המשיב.
- 15 14. המשיב מדגיש כי הערעור אינו מתייחס לשאלות המשפטיות בבסיס הערעור, קרי, האם
- 16 צדק בית המשפט קמא בקבעו כי מן הצדק לחלק את נטל ההסעות בין הצדדים, והאם נפלה
- 17 שגיאה המצדיקה את התערבותה של ערכאת הערעור. המערערת, כך טוען המשיב, כורכת
- 18 בערעורה טענות עובדתיות אשר הונחו בפני בית המשפט קמא ומתעלמת מהשאלה
- 19 המשפטית שיש להפנות לבית משפט זה.
- 20 15. המשיב טוען כי בית המשפט קמא צדק בקבעו כי יש לאזן את חלוקת נטל ההסעות בין
- 21 הצדדים וכי לאור שינוי מקום המגורים, השתתפותה של האם בנטל ההסעות מחויבת מכוח
- 22 חובת תום הלב והצדק.
- 23 16. ביחס לחלופות האחרות שהציגה המערערת, המשיב טוען כי הן אינן מאזנות באופן ראוי בין
- 24 האינטרסים של הצדדים ולכן יש לדחותן.

תשובת המערערת

- 25
- 26
- 27
- 28 17. במסגרת סיכומי התשובה, ציינה המערערת כי מעברה לחיפה במטרה להתגורר עם הוריה
- 29 ובסמוך לבני משפחתה נבע מצורך כלכלי ורגשי. לטענתה, המעבר היטיב עם הקטינה
- 30 ומספק לה יציבות ותחושת ביטחון. מאחר והמשיב מסרב להשתתף בהוצאות נוספות מלבד

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 24547-02-14

תיק חיצוני:

1 דמי המזונות, המערערת לא רשמה את הקטינה לצהרון ומתפנה להיות עימה החל מהשעה
2 14:00 מדי יום. עוד מתארת המערערת קשיים בתיאומי מועדים מול המערער בכל הנוגע
3 להסדרי הראייה.

4

5

דיון והכרעה

6

7 18. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, באתי לכלל מסקנה כי דין הערעור להתקבל באופן חלקי,
8 מן הטעמים שיפורטו להלן.

9 19. הסוגיה העיקרית שעמדה בפני בית המשפט קמא, היתה מציאת איזון ראוי בין השיקולים
10 השונים שעמדו על הפרק. דומה כי בית המשפט קמא ניסה לאזן בין השיקולים הללו, תוך
11 מתן ביטוי הולם לפערי ההשתכרות בין הצדדים, לאינטרסים של כל צד, לשעת סיום
12 העבודה של המערערת והמשיב ולשיקולים הנוספים שיש להביא לידי ביטוי בהחלטה. איזון
13 זה כלל התחשבות במגבלות הקשורות למקום עבודתם של הצדדים, יכולת השתכרותם,
14 זמנם הפנוי ובזמן האיכות אשר הם מבקשים להקדיש לבתם הקטינה. כך למשל, בית
15 המשפט הבחין בין הנטל הכלכלי הכרוך בהסעות מחיפה, אשר הוטל במלואו על המערער,
16 לבין נטל הזמן הכרוך בביצוע ההסעות, אותו חילק בין הצדדים באופן שלפיו מבין שמונה
17 הסעות בשבועיים, המשיב הוא שמסיע את הקטינה חמש פעמים, והמערערת עושה כן שלוש
18 פעמים.

19 20. יודגש, כי במקרה דנן מבקש המשיב לקחת חלק משמעותי בחיי הקטינה, ולהפגש עימה גם
20 בימי חול. ממילא אין הצדקה להעתר להצעת המערערת, המעוניינת לצמצם את המפגשים
21 של המשיב עם הקטינה לסופי שבוע, כדי לחסוך מעצמה את הצורך להביא את הקטינה
22 להרצליה.

23 21. שיקול מרכזי נוסף שיש לשקול הוא שהמערערת היא שבחרה לעבור ולהתגורר בחיפה ובכך
24 שינתה את מקום מגורי הקטינה. בהקשר זה קבע בית המשפט קמא כי "חובת תום הלב
25 והצדק מחייבים כי האם ששינתה את מקום המגורים תשתתף בנטל ההסעות". קביעה זו
26 מקובלת עליי. הקטינה התגוררה מאז שנולדה באזור המרכז, ומי ששינתה את המצב הקיים
27 היתה המערערת. לכן אך ראוי הוא שגם המערערת תטה שכם ותיטול חלק בסידורים
28 המתחייבים כתוצאה משינוי מקום מגוריה של הקטינה, על פי בחירתה והעדפתה של
29 המערערת עצמה.

30 22. באשר להיבט הכלכלי הנוגע להסדרי הראייה, ונוכח פערי ההשתכרות בין הצדדים, קבע בית
31 המשפט קמא כי המשיב הוא שיישא במלוא העלות הכספית של ההסעות, הן של הקטינה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 24547-02-14

תיק חיצוני:

1 והן של המערערות, והטיל על המשיב לבדו את האחריות להבאתה ולהחזרתה של הקטינה
2 בסופי שבוע וחגים. מעבר לעובדה שהמשיב נושא לבדו במלוא הנטל הכלכלי של מימון
3 הנסיעות, המשיב גם נושא בעיקר נטל הזמן הכרוך בהסעות עצמן ובאופן משמעותי, שכן
4 הוא זה שמחזיר את הקטינה ישירות למסגרת החינוכית בתום כל ביקור, והוא זה שאוסף
5 את הקטינה מביתה בחיפה באותן פעמים שהמערערות אינה עושה כן.

6 23. יחד עם זאת, בשים לב לכלל נסיבות הענין, דומה כי יש מקום להתערבות מסויימת בפסק
7 דינו של בית המשפט קמא, במובן זה שהמערערות תידרש לבצע את ההסעה להרצליה אחת
8 לשבוע (סך הכל פעמיים בשבועיים במקום שלוש פעמים), ואילו המשיב הוא שיבצע את
9 ההסעה הנוספת במקומה.

10 24. ככל שהמערערות סבורה באמת ובתמים כי הסדרי הראייה החדשים מהווים שינוי נסיבות
11 המצדיק הגדלה של החיוב במזונות, כנטען על ידה (ואינני דן בטענה זו), פתוחה בפניה הדרך
12 להגיש בקשה מתאימה בבית המשפט לענייני משפחה.

13 25. נוכח התוצאה, אין צו להוצאות.

14 26. הפקדון שהופקד יוחזר למערערות, באמצעות באת כוחה.

15

16

17

חגי ברנר, שופט

18

19

20

השופט ישעיהו שנלר, סג"נ - אב"ד:

21

22

23 אני מסכים כי אכן יש מקום להתערבות במידת מה באשר קבע בית משפט קמא ובהתאם לאמור
24 בחוות דעתו של חברי השופט חגי ברנר.

25 יוער, כי במקרה דנן ולהבדיל ממקרים אחרים, לא מדובר בהורה משמורן אשר החליט כעבור
26 תקופה קצרה מעת כריתת ההסכם ובו הסדרי ראייה, לעבור ולהתגורר במקום מרוחק ובאופן שיש בו
27 כדי לאיין אפשרות ליישום הסדרי הראייה כפי שהוסכמו על ידי ההורים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 24547-02-14

תיק חיצוני:

1 במקרה דנן, מלכתחילה ביקשה האם לעבור ולהתגורר חזרה באזור מגוריה ומגורי בני משפחתה
 2 המורחבת, אולם הסכימה להשהות מעבר זה לשנה, תוך שצויין מפורשות בהסכם כי ידוע כי בחלוף
 3 השנה מתכוונת האם לעבור ולהתגורר עם הבת בחיפה, וכל שצויין בהסכם כי במקרה שכזה עצם
 4 המעבר ייחשב למעשה כשינוי נסיבות בכל הקשור להסדרי הראיה.
 5 משכך, לא היה מקום להתייחס למעבר האם תוך התעלמות מאשר היה ידוע והוסכם מלכתחילה
 6 בהסכם הגירושין.
 7 עוד יש לציין, כי ככלל יש לשקול שקול היטב חובת הורה משמורן להסיע את מי שמצוי במשמורתו
 8 להורה האחר בימים בהם הקטין אמור לשהות במחיצתו של ההורה האחר. חיוב שכזה תוצאתו כי
 9 ההורה האחר יהיה פנוי לעצמו למשפחתו החדשה באותם ימים שהקטין אינו שוהה עמו, ומאידך
 10 ההורה המשמורן, גם בימים שהקטין אמור להיות אצל ההורה האחר, ובאופן שיאפשר לו באותו יום
 11 להתפנות לעצמו, נאלץ אף באותו יום לטיפול בקטין.
 12 אשר על כן, לדעתי יש להטיל חיוב מסוג זה על הורה משמורן רק באותם מקרים חריגים ויוצאי דופן
 13 ובמיוחד באותם מקרים של כעין "אשם מוסרי", ולא כדבר שבשגרה. יתר על כן, אין מקום
 14 ל"העניש" הורה על שבחר לעבור ולהתגורר במקום מרוחק ממקום המגורים בעת החיים
 15 המשותפים.
 16 כאמור, במקרה דנן אני מצטרף לתוצאה אליה הגיע חברי.

18
 19
 20
 21
 22
 23
 יסעיהו שנלר, שופט, סג"ן
 אב"ד

השופט ד"ר קובי ורדי, סג"ן:

אני מסכים.

ד"ר קובי ורדי, שופט, סג"ן

24
25
26
27

28
29
30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 24547-02-14

תיק חיצוני:

1 הוחלט כאמור בפסק דינו של השופט ברנר.

2

3 המזכירות תמציא העתק מפסק הדין לב"כ הצדדים.

4

5 ניתן היום, ט"ו בשבט, 4 פברואר 2015.

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

חגי ברנר, שופט

ד"ר קובי ורדי, שופט,
סג"נ

ישעיהו שנלר, סג"נ
אב"ד

16

17

18

19